

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 5

Мавзӯи нақд:
Шинохти Ислом; Манобеъи
Ислом; Китоби Худованд

Нависандаи нақд:
Аҳмад

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи нақл: Ахмад

Тарихи нақл: 30/01/2015

Ман ин китобро мутолеъа кардам. Дар воқеъ нисбат ба андешаи ташаюъ, беҳтар ва ба ҳақ наздиктар буд, вале Хуросонӣ ҳам мисли ҳамаи шиъаён мушрик ва кофир маҳсуб мешавад; Зеро бо дидгоҳи худ, оёти Қуръониро тафсир ба раъй кардааст; Зеро агар қабл ва баъди бисёрӣ аз оётро ки далили барои дидгоҳи худ овардари бихонӣ мутаваҷҷеҳ мешавад рабте ба сиёқи баҳс надорад. Албатта аксари оёт ва на ҳама. Масалан дар ояи таҳорат Худои субҳон дақиқан ҳамаи занони Паёмбарро хитоб қарор медиҳад, дар ҳоле ки Мансур вилоятро бо он исбот мекунад ва онро мунҳасир дар Алӣ ва Фотима ва Ҳасанайн (а) мекунад ҳар чанд дар таҳорати онон шакке нест ва солеҳ буданд. Ба ҳар ҳол мунтазири нақ ҳастам.

Банда тавсия мекунам ин нависанда ибтидо таҳқиқ кунанд бубинанд киро мепарастанд; Чун бо матолибе ки шумо ва шиъаён мегӯйд воқеъан Худоро ғофилгир мекунад.

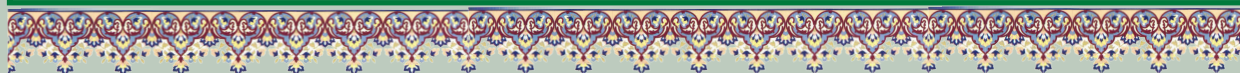
Носух ба нақди шумораи: 2

Тарихи носух ба нақл: 31/01/2015

Бародари гиромӣ!

Лутфан агар аз Худованд ва рӯзи қиёмат метарсед ва дар пайи шинохти ҳақ ҳастед ва монанди бисёрӣ дигар аз мусалмонон дар пайи фирефтани худ ва дигарон нестед, ба нукоти зер таваҷҷуҳ фармойед:

Аввалан <<Куфр>> ва <<Ширк>> ду унвон аз ановини шаръӣ ҳастанд ки маънои мушаххас ва маълуме дар китоби Худованд ва суннати Паёмбараш доранд ва таъмими он ду ба маънои дигар, бидъат ва залолат аст ва ҳар бидъат ва залолате ба оташ роҳ меёбад. Бинобарин, замоми шутур забонро дар даст гиред ва бо таъомул ва табаюн, фатвои куфр ва ширк диҳед; Чароки шутур забон чун рам мекунад, рокиби худро ба миёни дӯзах меандозад ва фатво чун бидуни таъомул ва табаюн содир мешавад, соҳиби худро аз осмон ба замин партоб мекунад; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

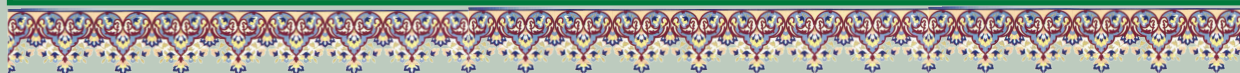
آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا (Нисоъ/94); <<Эй касоне ки имон оваред! Ҳангоме ки дар роҳи Худованд берун меравед баррасӣ кунед ва ба касе ки барои шумо изҳори Ислом мекунад нагӯед ки мӯъмин нестӣ, то густараи зиндагии дунёро бичӯед; Чароки баҳраҳои фаровоне назди Худованд аст; Шумо пештар чунин будед, то онҳо ки Худованд бар шумо миннат ниҳод; Пас акнун баррасӣ кунед, Чароки Худованд ба коре ки мекунад огоҳ аст>>! Рӯшан аст ки ҳар кас ба яғонагии Худованд дар таквин, таширӣ ва ҳокимият мӯътақид аст ва ба вопасин Паёмбари Ё Муҳаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам бовар дорад ва мункири аркони дини Ё монанди китоб, малоъика, қиёмат, қибла, намоз, закот, рӯза, ҳаҷ ва ҷиход нест, мусалмон аст, ҳар чанд дарбораи соири ақоид ва аҳкоми он, монанди шумо наяндешад ва бардошти мутафовите дошта бошад ва ин воқеъияте аст ки аз китоби Худованд ва суннати қатъии Паёмбари Ё саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам доништа мешавад ва салафи солах бар он иҷмоъ доштаанд, то ҷоие ки наздик аст аз возеҳоти Ислом бошад ва мункири он ба сафоҳат муттаҳам шавад. Бо ин васф, рӯшан аст ки <<Ҳамаи шиъаён>> кофир ва мушрик маҳсуб намешаванд; Чароки бештари онон ба яғонагии Худованд ва вопасин Паёмбари Ё ва аркони динаш бовар доранд ва кофир ва мушрик доништаи <<Ҳамаи онон>> тавассути шумо, агар чи ба эътибори бархӣ инҳирофот ва иштибоҳоташон бошад, маҳзи муқобира ва таҳаккум аст ва аз бегонагии шумо бо илм ҳикоят мекунад; То ҷоие ки гӯӣ бӯе аз он набурдаед ва бо ҳеҷ як аз ду чашми худ онро надидаед! Ҳамчунонки аз бегонагии шумо бо тақво ҳикоят дорад; Чароки бо тасоҳили аҷиб, аҳкоми қулӣ ва ом содир мекунад ва аз инки бар Худованд дурӯғ мебандед, боқе ба худ роҳ намедиҳед; Монанди хавориче ки дар ғарби замин зухур кардаанд ва ба қобилай «يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ» (Бақара/30) дар он хун мерезанд ва фасод меангезанд; Чароки барои онон илм ва тақвое нест ва аз касоне монанди шумо қувват мегиранд, то ҷон ва мол ва номуси мусалмононро тороч кунанд. Бегумон онон дар залоли баъиданд, дар ҳоле ки худро бар ҳидоят мепиндоранд; Монанди касоне ки Худованд дарбораи онон фармудааст: «الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا» (Қаҳф/104); <<Касоне ки талошашон дар дунё бар гумроҳӣ буд, дар ҳоле

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

ки мепиндоштанд ба дурустӣ амал мекунанд>>!

Солисан тафсири Қуръон ба тартибе ки бо ҳавои нафси ҷаноби оӣ созугор нест, <<Тафсир ба раъй>> шумурда намешавад, бал тафсире аз он тафсири ба раъй аст ки бо тафсири Паёмбари Худованд созугор нест, дар ҳоле ки тафсири <<Аҳлил байт>> ба Алӣ, Фотима, Ҳасан ва Ҳусейн ва адами тафсири он ба уммаҳотул мӯъминин дар ояи татхир, тафсири Паёмбари Худованд аст ки тавассути асҳоби он Ҳазрат монанди Абдуллоҳ ибни Аббос, Абу Саъиди Худрӣ, Саъд ибни абӣ Ваққос, Анас ибни Молик, Восила ибни Асқаъ, Ҷаъфар инби Абӣ Толиб, Зайд ибни Арқам, Бароъ ибни Озиб, Ҷобир ибни Абдуллоҳ, Абу Ҳурайра, Абу Ҳамроъ, Абу Барза, Умми Салама, Ойиша, Сафия ва дигарон (нигоҳ кун ба: Бозгашт ба Ислом, с 269 ва 270), ба сурати мутавотир аз он Ҳазрат ривоят шудааст ва шуморе аз онон монанди Зайд ибни Арқам, Ҷаъфар ибни Абӣ Толиб ва Восила, балки Умми Салама ва Сафия ки худ аз уммаҳотул мӯъмининанд, адами шумули он бар уммаҳотул мӯъмининро бо истиноди саҳиҳ ва машҳур ривоят кардаанд; Бал ҳамаи онон билиттифоқ тасриҳ намудаанд ки фақараи ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ (Аҳзоб/33), Чудо аз фақароти қаблӣ ва баъдӣ, дар хонаи Умми Салама нозил шуда ва Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам дар ҳеч мавриде, фақароти қаблӣ ва баъди ро муртабит ба он надоништа ва ба ҳамроҳи он тафсир нафармудааст. Бо ин васф, иктифои Мансури Ҳошимӣ Хуросонӣ ба ин фақара ва тафсири он чудо аз фақараи қаблӣ ва баъдӣ, айнан мутобиқ бо амали Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам будааст ва бо ин васф, на танҳо бар хилофи таваҳҳуми ҷаноби оӣ <<Куфр>> ва <<Ширк>> маҳсуб намешавад, бал айни суннати он Ҳазрат аст, магар онки аз назари ҷаноби оӣ айни суннати он Ҳазрат, <<Куфр>> ва <<Ширк>> маҳсуб шавад ва Паёмбари Худованд саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам <<Кофир>> ва <<Мушрик>> буда бошад ки дар ин сурат, кофиртар ва мушриктар аз ҷаноби оӣ бар рӯи замин пилк намезанад! Ба Худованд паноҳ мебарем аз такаббур ҳангоме ки бар рӯй ҷаҳолат қарор мегирем; Чароки торикӣ бар рӯй торикӣ мешавад ва ҳар касро Худованд нуре набахшояд, барояш нуре нахоҳад буд!

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

Аммо таъмими ин фақара аз ояи Татхир бар ҳамсарони Паёмбар саллаллоху алайҳи ва олиҳи ва саллам, фориғ аз суннати мутавотири он Ҳазрат, бар асоси китоби Худованд низ мумкин нест; Чароки адами таҳорати модарони бузугвормон аз мутлақи ричс (= алричс), ҳаргоҳ ба маънои мутлақи нофармонии Худованд ва Паёмбараш бошад, бар асоси китоби Худованд қатъӣ аст; Чунонуи сураи комил бо номи <<Таҳрим>> дар бораи нофармонии онон нозил шуда ва ба ифшои сирри он Ҳазрат тавассути онон, балки эҳтимоли тазоҳурашон бар зидди ӯ тасриҳ карда ва бо ин васф, адами таҳорати онон аз мутлақи ричс, қатъӣ аст, дар ҳоле ки ин бар хилофи иродаи қатъии Худованд ба татҳири аҳли байт аст; Балки бар хилофи суннати Худованд дарбораи Паёмбарони гузашта аст; Чароки ӯ омилони <<Амали ғайри солеҳ>> ро аз аҳли байти Паёмбаронаш истисно карда ва хорич доништа ва ба унвони мисол, дарбораи фарзандони Нух алайҳи саллом фармудааст: ﴿يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ (Худ/46); <<Эй Нух! Бегумон ӯ аз аҳли ту нест; Чароки ӯ амалӣ ғайри солеҳ кардааст>> ва рӯшан аст ки суннати Худованд дар гузашта, тағйире намеёбад; Чунонки фармудааст: ﴿سُئِنَ اللَّهُ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ (Ахзоб/62); <<Ин суннати Худованд дар қасоне буд ки пештар гузаштанд ва ҳаргиз барои суннати Худованд тағйире намеёбӣ>>!

Аз инҷо доништа мешавад ки Мансури Ҳошими Хуросонӣ ояи Татхирро бинобар раъӣ худ тафсир накарда, балки бинобар китоби Худованд ва суннати мутавотири Паёмбараш тафсир кардааст ва ин шумо ҳастед ки онро бинобар раъӣ худ ва раъӣ қасоне ки аз онон тақлид мекунанд, тафсир кардаед ва бо ин васф, агар тафсир ба раъӣ, мусталзими <<Куфр>> ва <<Ширк>> бошад, ин шумо ҳастед ки кофир ва мушрикед!

Солисан тафсири китоби Худованд ба раъӣ, ҳаргоҳ монанди тафсири ҷаноби оӣ аз рӯй ҷаҳолат ва ғафлат бошад, <<Куфр>> ва <<Ширк>> махсуб намешавад, балки хатой бисёр бузург аст; Чароки <<Куфр>> ва <<Ширк>> аз ановини эътиқодӣ аст ва бо ановини амалӣ собит намешавад, магар бинобар мабной хаворич ки баҳсе дар бутлони он нест. Бо ин васф, агар ҷаноби оӣ аз хаворич ҳастед, лозим аст аз куфр ва ширки худ ба сабаби тафсир ба раъӣ тавба кунед ва агар аз хаворич нестед, лозим

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

аст аз куфр ва ширак донишони суннати Паёмбар саллаллоху алайҳи ва олиҳи ва саллам тавба кунед; Чароки дар ҳар ду сурат, тавба бар шумо лозим аст. Аз инҷо доништа мешавад ки ғатвои ҷаноби олий ба куфр ва ширки Мансур, зулумоте бар рӯй зулумотӣ дигар аст; Чароки аз як сӯ ин бузургвор тафсир ба раъй накардааст ва аз сӯи дигар, тафсир ба раъй мусталзими куфр ва ширк нест!

Робиан Мансури Ҳошими Хуросонӣ дерзамоне аст ки ба тафсирии ақли худ пеш аз тафсирии ҷаноби олий амал карда ва аз рӯй <<Таҳқиқ>> доништааст ки чи касеро мепарастад! Ў Худои Муҳаммад саллаллоху алайҳи ва олиҳи ва салламо мепарастад ва барои Ў дар тақвин, ташриъ ва таҳким шарике наmeshиносад; Ба ин маъно ки Ўро дар офариниш, ризқ ва тадбири мавҷудот ягона медонад ва ба ҳукме ҷуз ҳукми Ў ва ҳукумати ҷуз ҳукумати Ў таслим намешавад ва ҳукумати Ўро ҳукумати касе медонад ки ба изни Ў ҳукумат мекунад, ҳар чанд бештари мардум намедонанд. Мансури Ҳошими Хуросонӣ, Худои ибни Ҳомид, ибни Таймия, ибни Абдулваҳҳоб ва амсоли ононро нампарастад; Ҳамон Худое ки боло ҳаст ва дар пойин нест ва ду ҷашм ва ду гӯш ва ду даст ва ду по ва даҳ ангушти ҳақиқӣ дорад ва аз ҷойе ба ҷои дигар ҳаракат мекунад ва бо ҷашми сар монанди маҳтоб дида мешавад ва намунаи комиле аз Лот ва Ҳубал ва Уззо мустатир дар ҳиҷоби <<Било кайф>> аст! Балки Худои Иброҳим ва Исмоил ва Исҳоқ ва Яъқуб ва Асбот ва Исо ва Мӯсорое мепарастад; Ҳамон Мӯсое ки гуфт: **﴿رَبِّ ارْنِي أَنْظُرُ إِلَيْكَ﴾**; <<Парвардгоро! Нишонам деҳ ки ба ту назар кунам>> ва ба ӯ посух дода шуд: **﴿لَنْ تَرَانِي﴾**; <<Ҳарғиз Манро нахоҳи дид>>, пас ӯ аз таваққуъи хеш тавба кард: **﴿قَالَ﴾** **﴿سُبْحَانَكَ ثُبْتُ إِلَيْكَ﴾**; <<Гуфт: Ту муназзаҳ ҳастӣ, ман ба сӯят тавба кардам>>; Худое ки ҳафтод тан аз банӣ Исроилро бо соъика кушт ба сабаби инки хостанд Ўро бо ҷашми сар бубинанд: **﴿فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهُ جَهْرَةً﴾** (Нисоъ/153); <<Пас гуфтанд Худоро ошкоро нишонамон бидеҳ>>; Чароки ҷашмҳо Ўро идрок намекунанд ва Ў ҷашмҳоро идрок мекунад ва Ў бориқбини огоҳ аст; Чунонки фармудааст: **﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾** (Анъом/103); Худое ки ба ҳар ҷо рӯй мекунӣ, дар онҷо ҳаст ва вучуди Ў монанди вучуди аҷсом ба ҷое маҳдуд намешавад; Чунонки фармудааст: **﴿فَأَيْنَمَا تُولُو فَتَمَّ﴾** **﴿وَجْهَ اللَّهِ﴾** (Бақара/115); <<Пас ба ҳар ҷо рӯй кунед, онҷо зоти Худованд аст>>;

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

Худойе ки аз чойе ба чои дигар интиқол намёбад ва ба махлуки худ така намеэзанад ва монанди ҳайвон, қобили таҷзия ба аъзо ва ҷаворех нест ва ба сифоти инсон муттасиф намешавад; Чунонки фармудааст: **﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾** (Шуро/11); **<<Ҳеч чизе чун монанди Ёйе нест ва Ё шунавои биност>>**; Худойе ки дар ҳеч васфе намеғунҷад ва ба ҳеч васфе намеояд ва аз ҳар чизе ки битавон тасаввур кард муназзаҳ ва волотар аст; Чунонки фармудааст: **﴿مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾** (Ҳач/74); **<<Худовандро чунонки сазовор аст нашиносанд>>** Ва фармудааст: **﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾** (Анъом/100); **<<Ё аз ҳар чизе ки васф кунанд, муназзаҳ ва волотар аст>>**; Худойе ки ҳамаи номҳои неку барои Ёст, бегумон таъаддуи номҳояш ба таъаддуи зоташ анҷомад ва Ёро ба аҷзоъӣ мутаъаддид тақсим кунад; Чунонки фармудааст: **﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾** (Тоҳо/8); **<<Худованд ҷуз Ё Худойе нест, ҳамаи номҳои неку барои Ёст>>**; Чунонки ду сифат **<<Бино>>** ва **<<Шунаво>>** Ёро ба ду кас табдил намекунат ва барои Ё ду ҷузъ падида намеоварад, балки Ё дар айни биной, шунавост ва дар айни шунавой биност ва биной ва шунавой, ду эътибор аз сифатӣ воҳид барои Ёянд ки **<<Илм>>** номида мешавад; Чароки таъаддуи ба вучуди Ё роҳе нест ва аз ҳар тақассуре дар зоти худ муназзаҳ аст; Чунонки фармудааст: **﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾** (Тавҳид/1); **<<Бигӯ Худованд як аст>>** Ва фармудааст: **﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ﴾** (Қамар/50); **<<Ва кори Мо ҷуз яке нест>>**; Худойе ки ташриъ танҳо барои Ёст ва бояд ва набояд ҷуз аз Ё содир намешавад; Чунонки фармудааст: **﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ﴾** (Шуро/21); **<<Ё ононро шариконе аст ки барояшон чизе аз динро ташриъ кунанд ки Худованд ба он изн намодааст?!>>**; Худойе ки ҳукумат танҳо барои Ёст ва насб ва азли ҳоким ҷуз тавассути Ё анҷом намешавад; Чунонки фармудааст: **﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ﴾** (Оли Имрон/26); **<<Бигӯ Худовандо! Молики ҳукумат Туй; Ҳукуматро бар ҳар кас ки меҳохӣ медиҳӣ ва аз ҳар кас ки бихохӣ мегири>>**, пас барои Ё шарике дар ҳукумат нест; Чунонки фармудааст: **﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾** (Исроъ/111)! Ин аст Худои Муҳаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва Худои Иброҳим ва Оли Иброҳим ва ин аст Худои Мансури Ҳошими Хуросонӣ парчамдори тавҳид дар асри ҳозир бо нидои тавҳиди **<<Ал-байъату Лиллоҳ>>**.

Акнун ҷаноби олий бояд таҳқиқ кунед ки чи касеро мепарастед?! Оё

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

Худои ягонро мепарастед, бадин сон ки монанди Мансури Ҳошими Хуросонӣ танҳо мутиъи китоби Ў ва суннати мутавотири Паёмбараш дар рӯшаноии ақл ҳастед ва бо азимат ба сӯи халифаи Худованд дар замин аз банди мазоҳиб раҳидаед ё монанди бештари мусалмонон, мазҳаби худро мепарастед, бадин сон ки мутиъи пешвоён ва гузаштагони худ дар соя тақлид ҳастед ва ҳар касро ки тобеъи мазҳаби шумо ва мутиъи пешвоён ва гузаштагон набошад, кофир ва мушрик мешуморед?! Мо ба шумо тавсия мекунем ки Худои ягонро бипарастед ва монанди Мансури Ҳошими Хуросонӣ, танҳо аз китоби Ў ва суннати мутавотири Паёмбараш ва халифаи Ў дар замин итоъат кунед ва дар пайи мазоҳиби гуногун бо ҳазорон увҳом ва амонӣ наравед.

Бидонед Мансур дар пайи он аст ки бо таъя бар яқиниёт ва муштаракоти Исломи, ҳамаи мусалмонони ҷаҳон аз ҳамаи мазоҳибро ба гиди Маҳдӣ алайҳи салом ҷамъ кунад ва бойистааст шумо дар ин кори неку ва муборак, бо эшон ҳамкори кунед, на инки бо кӯбидан бар табли тақфир ва дамидан дар оташи тафриқа, ин корро барои эшон душвортар созад. Мо шумо ва соири мусалмонони ҷаҳонро ба <<Бозгашт ба Исломи ҳолис ва комил>> даъват мекунем; Чароки бозгашт ба Исломи ҳолис ва комил, заминаи зуҳури Маҳдӣ аст ва зуҳури Маҳдӣ, заминаи пур шудани замин аз адл ва қист пас аз пур шудан аз зулм ва ҷавр аст ва ин саъодате аст ки болотар аз он саъодате нест. Пас ба Мансури Ҳошими Хуросонӣ мулҳақ шамед ва ўро дар ин наҳзати бузурги Иломи ёрӣ кунед ва ба ў иҷоза диҳед ки ихтилофи шумо бо яқдигарро дар партуви ҳокимияти Маҳдӣ алайҳи салом ба иттиҳод табдил кунад.

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошими Хуросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки маълумоти
беш

Саҳифаи фејбуки
шайх

Саҳифаи гугл-плюс
шайх

Саҳифаи канал
телеграм шайх